

Skatteministeriet

19. september 2018
J.nr. 2018 - 4474

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 493 af 5. juli 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvilken effekt de sænkelse, der er sket af marginals-katten i de seneste 30 år, har haft på den gennemsnitlige skattebetaling for de tre øverste indkomstdeciler?

Svar

Indledningsvist skal jeg beklage det sene svar, som skyldes, at spørgsmålet er stillet i sommerperioden.

Siden 1990 er gennemført en række skattereformer, som samlet har trukket i retning af at reducere marginals-katten på arbejdsindkomst¹ og dermed også gennemsnitsskatten i procent af indkomsten, *jf. tabel 1*. Reduktionen af marginals-katten har isoleret set ført til et stigende arbejdsudbud og højere BNP.

Tabel 1. Marginalskat, gennemsnitsskat og gennemsnitlig skattebetaling i udvalgte år 1990-2014

Indkomst-decil	1990	2000	2005	2010	2014
<i>Gennemsnitlig marginalskat på arbejdsindkomst for voksne, pct.</i>					
8	55,3	53,5	52,3	43,0	41,8
9	57,4	54,8	53,6	44,9	43,8
10	59,0	57,4	56,5	47,7	46,8
<i>Gennemsnitsskat for hele befolkningen, pct.</i>					
8	39,0	37,2	35,4	32,7	32,6
9	40,6	38,9	36,7	34,0	33,9
10	45,8	43,5	41,1	38,3	38,0
<i>Gennemsnitlig skattebetaling, kr. (2018-priser)</i>					
8	87.900	96.000	98.100	94.000	94.300
9	105.800	117.700	120.600	115.800	117.900
10	177.900	212.700	215.400	219.100	230.800

Kilde: Marginalskatter og gennemsnitsskat: Svar på spm. nr. 336 til Skatteudvalget af 6. april 2016. Gennemsnitlig skattebetaling: Svar på spm. nr. 492 til Skatteudvalget af 5. juli 2018.

Udviklingen i den gennemsnitlige skattebetaling i kroner (i faste priser) afspejler – udover de lovgivningsmæssige ændringer – overvejende den underliggende udvikling og sammensætningen i indkomsterne, herunder reallønnen og kapitalindkomsterne mv. Udviklingen fra 2005 til 2010 afspejler bl.a. virkningerne af det økonomiske tilbageslag i kølvandet på finanskrisen fra 2008.

¹ Det bemærkes, at tabel 1 viser den gennemsnitlige marginalskat fordelt på indkomstdeciler. Inddelingen af befolkningen i indkomstdeciler er dannet med udgangspunkt i *familiernes* indkomster, dvs. den enkelte persons placering i et indkomstdecil afhænger ikke kun af personens egen indkomst, men også af familiemedlemmernes indkomst. Derfor kan en person med relativt lav indkomst – fx en hjemmeboende studerende over 18 år – godt være placeret i 10. decil (dvs. det højeste indkomstdecil), hvis vedkommendes forældre har en høj indkomst. Marginalskatterne er imidlertid beregnet med udgangspunkt i personernes egen indkomst og ikke familiens indkomst. Den gennemsnitlige marginalskat i fx 10. decil afspejler derfor både marginals-katten for personer, som personlig har en relativt lav indkomst og derfor en relativt lav marginalskat, og for personer med en høj personlig indkomst og derfor en relativt høj marginalskat. Det er forklaringen på, at den gennemsnitlige marginalskat i 10. decil er lavere end niveauet for den højeste marginalskat i de betragtede år.

Det vurderes desværre ikke umiddelbart muligt at foretage en retvisende beregning af, hvordan lavere marginalskat gennem de seneste 30 år har påvirket den gennemsnitlige skattebetaling for de tre øverste indkomstdeciler.

Spørgsmålet forudsætter principielt en såkaldt kontrafaktisk beregning, hvor man – modelteknisk – skulle tilbagerulle alle relevante ændringer i indkomstbeskatningen de sidste 30 år. Imidlertid er det ikke umiddelbart muligt at korrigere for det forhold, at det statistiske beregningsgrundlag – som udgøres af registerbaserede oplysninger om de enkelte personers indkomster og fradrag mv. – må antages at være påvirket af de forudgående 30 års ændringer i skattesystemet. Således forudsættes ændringer i marginalsatten og gennemsnitsskatten at påvirke befolkningens adfærd, blandt andet med hensyn til beskæftigelse mv., og dermed også indkomsternes størrelse og fordeling.

Ændringerne i den gennemsnitlige skattebetaling over tid er derfor ikke blot et resultat af selve ændringerne i skattereglerne, men også af de afledte adfærdsændringer, som har påvirket indkomstgrundlaget for skatterne. Idet der ikke umiddelbart er nogen operationel metode til at korrigere indkomsternes størrelse og fordeling, så det svarer til en situation med skattereglerne for 30 år siden, er det heller ikke muligt at foretage en retvisende beregning af effekten på gennemsnitsskatten af de sidste 30 års skatteændringer.

At opdele ændringerne i den gennemsnitlige skattebetaling på indkomstdeciler, jf. spørgsmålet, ville i givet fald føje et yderligere usikkerhedsmoment til beregningen. Det skyldes, at skatteændringerne som nævnt også må antages at have påvirket indkomstfordelingen og dermed fordelingen af befolkningen på indkomstdeciler.